003 **Nazwisko** ŁOMNICKI **Imiona** ADAM JAN **lat życia** 92

004 **Pseudonim** .....

006 **z domu** ..... **Rodzice** .....

008 **Data urodzenia** 14.12.1907 **Miejscowość** Lwów

010 **Data śmierci** 11.7.2000 **Miejscowość** LONDYN

012 ~~**Pogrzeb**~~**/Spopielenie** ..... **Adres Cmentarza** PUTNEY

..... **Nr. grobu** .....

026 **Źródła:** ..... **Nekrolog** D.P. 18.7.00

Ankieta .....

Lista Stowarzyszenia .....

Grodziska .....

Suchecitz .....

Inne T.P. 12.8.2000 wsp.

029 **Wyznanie** R.K

030 **Jednostka wojskowa**

032 **Rodzaj wojska**

033 **Stopień wojskowy**

034 **Odznaczenie**

036 **Zawód**

038 **Tytuły naukowe** DR. EKONOMII

042 **Instytucje**

044 **Obozy**

046 **Słowo kluczowe**

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

DT. 18.VII 2000

Ś.†P.

dr ADAM JAN ŁOMNICKI

urodzony 14 grudnia 1907 r. we Lwowie,
zmarł 11 lipca 2000 r. w Londynie.

Msza św. żałobna zostanie odprawiona w kościele św. Jana Ewangelisty, Rawenna Rd., London SW15, w środę 19 lipca 2000 r. o godz. 12.00, po czym nastąpi spopielenie w Putney Crematorium.

Z żalem zawiadamiają
CÓRKA I SYN Z RODZINAMI

Zamiast kwiatów prosimy o datki na Medical Aid for Poland Fund, 16 Warwick Rd., London SW5 9UD.

2405

am Jan Łomnicki

dzić raz miał – we Lwowie...

we Lwowie
rsytecie zdobył
e w roku 1930
ił" sobie LLB
ndon School of
napisał i wydał

sperującą prak-
tykę adwokacką i zawsze starał się o pojednanie między stronami. Nie cierpiał bowiem pieniactwa. Wojna, łagry sowieckie i wreszcie Wojsko Polskie w Związku Sowieckim. Przydzielony do kancelarii sztabu gen. Andersa nie tylko prowadził jego korespondencję, ale stał się doradcą prawnym. Był kopalnią wiedzy i dyskretnym kustoszem tajemnic – właściwie narodowych. Bronił żołnierzy, a jednemu uratował życie.

Zaraz po działaniach wojennych dr Łomnicki został zatrudniony przez NAB, jako inspektor do nadzoru ponad 50 hosteli dla Polaków. W latach 60. przeszedł do szkolnictwa wyższego i tu pobił rekord, wykładając do 70 roku życia. Ze względu na Jego wiedzę dostał nadterminową pracę na pół etatu. Po 90 roku życia przeszedł na emeryturę.

Parę tygodni temu żegnano Adama na zawsze. Ukochana córka z mężem i wnukami, syn z Polski, liczni przyjaciele i koledzy. Adam był lubiany przez wielu, szanowany przez wszystkich. Był wzorem pracowitości i promieniował uczciwością w postępowaniu z ludźmi. Bardzo popularny wśród studentów. Czuły na ludzką niedolę, ale nie sentymentalny, trzeźwy w osądach, dociekliwy. Poliglota. Człowiek o nadzwyczajnej pamięci.

Miał zwyczaj zapraszać kolegów na organizowane przez siebie przyjęcia. Powiedział mi kiedyś: *Ciebie nie zapraszam, bo będą sami prawnicy, nie będziesz miał o czym z nimi mówić.* Dziś Adasiu, gdziekolwiek jesteś, wiem, że znajdziesz pole do pracy, do ulepszeń, do rozważań. A jeśli zorganizujesz przyjęcie dla prawników nie zdziw się, jeśli niedługo zaproszę się na nie, za co z góry podziękuję Ci Twoim zwyczajowym, krótko-chwilnym: „całuję rączki".

M. Lekis

029 **Wyznanie** R.K

030 **Jednostka wojskowa**

032 **Rodzaj wojska**

033 **Stopień wojskowy**

034 **Odznaczenie**

036 **Zawód**

038 **Tytuły naukowe** DR. EKONOMII

042 **Instytucje**

044 **Obozy**

046 **Słowo kluczowe**

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

T. P. 12. 8. 2000

Śp. dr Adam Jan Łomnicki

A gdybym się jeszcze urodzić raz miał –
tylko we Lwowie…

Adam J. Łomnicki urodził się we Lwowie 14.12.1907 roku. Tamże, na Uniwersytecie zdobył dyplom *magister iuris*, a w Krakowie w roku 1930 – doktorat. Po 1950 roku „dorobił" sobie LLB (London University) i LLM na London School of Economics. W późniejszym czasie napisał i wydał 4 książki ze swej specjalności.

Do wojny prowadził dobrze prosperującą praktykę adwokacką i zawsze starał się o pojednanie między stronami. Nie cierpiał bowiem pieniactwa. Wojna, łagry sowieckie i wreszcie Wojsko Polskie w Związku Sowieckim. Przydzielony do kancelarii sztabu gen. Andersa nie tylko prowadził jego korespondencję, ale stał się doradcą prawnym. Był kopalnią wiedzy i dyskretnym kustoszem tajemnic – właściwie narodowych. Bronił żołnierzy, a jednemu uratował życie.

Zaraz po działaniach wojennych dr Łomnicki został zatrudniony przez NAB, jako inspektor do nadzoru ponad 50 hosteli dla Polaków. W latach 60. przeszedł do szkolnictwa wyższego i tu pobił rekord, wykładając do 70 roku życia. Ze względu na Jego wiedzę dostał nadterminową pracę na pół etatu. Po 90 roku życia przeszedł na emeryturę.

Parę tygodni temu żegnano Adama na zawsze. Ukochana córka z mężem i wnukami, syn z Polski, liczni przyjaciele i koledzy. Adam był lubiany przez wielu, szanowany przez wszystkich. Był wzorem pracowitości i promieniował uczciwością w postępowaniu z ludźmi. Bardzo popularny wśród studentów. Czuły na ludzką niedolę, ale nie sentymentalny, trzeźwy w osądach, dociekliwy. Poliglota. Człowiek o nadzwyczajnej pamięci.

Miał zwyczaj zapraszać kolegów na organizowane przez siebie przyjęcia. Powiedział mi kiedyś: *Ciebie nie zapraszam, bo będą sami prawnicy, nie będziesz miał o czym z nimi mówić.* Dziś Adasiu, gdziekolwiek jesteś, wiem, że znajdziesz pole do pracy, do ulepszeń, do rozważań. A jeśli zorganizujesz przyjęcie dla prawników nie zdziw się, jeśli niedługo zaproszę się na nie, za co z góry podziękuję Ci Twoim zwyczajowym, krótko-chwilnym: „całuję rączki".

M. Lekis